2. KAPITOLA

Tracy sa od očakávania chveli prsty. Ľahký vetrík, ktorý cez deň striedavo silnel a tíchol, teraz zavial a nadvihol jej vzadu polovicu ošúchaného kovbojského plášťa. Čakala, kým sa vietor upokojí. Po dvoch dňoch súťaženia sa na jednej strelnici rozhodne o víťazovi Majstrovstiev v kovbojskej akčnej streľbe štátu Washington 1993. Tracy mala v dvadsiatich dvoch rokoch za sebou už tri víťazstvá, ale minulý rok ju porazila o štyri roky mladšia Sarah. Tento rok sestry nastúpili do finále doslova plece pri pleci.

Rozhodca podržal stopky Tracy pri uchu. „Priprav sa, Crossdraw," zašepkal. Jej kovbojské meno bolo slovnou hračkou s jej priezviskom a zároveň označovalo puzdro na pištoľ, ktoré spolu so Sarah používali.

Tracy si posunula striešku stetsonu, zhlboka sa nadýchla a odpovedala hláškou z jedného z najlepších westernov, aké kedy vznikli. „Tu máš, ty darebák!"

Stopky zapípali.

Pravou rukou vytiahla kolt z puzdra na ľavej strane, natiahla kladivko a vystrelila. V ľavej ruke už mala vytasenú a natiahnutú pištoľ a trafila druhý cieľ. Našla rytmus a naberala rýchlosť, až strieľala tak rýchlo, že medzi výstrelmi takmer nepočula cvakanie ocele.

Pravá ruka. Natiahnuť. Vystreliť.

Ľavá ruka. Natiahnuť. Vystreliť.

Pravá ruka. Natiahnuť. Vystreliť.

Namierila na dolný rad cieľov.

Pravá, vystreliť.

Ľavá, vystreliť.

Posledné tri výstrely padli a cinkli v rýchlom slede za sebou. Bum. Bum. Bum. Tracy zatočila pištoľami a rýchlo ich zložila na drevený stôl.

„Čas!“

Zopár divákov zatlieskalo, ale potlesk stíchol, lebo si postupne uvedomovali, čo Tracy už vedela.

Desať výstrelov. No iba deväť cinknutí.

Piaty terč v dolnom rade zostal stáť.

Tracy minula.

Traja postranní rozhodcovia to potvrdili zdvihnutím prsta. Ten jeden stojaci terč ju vyjde drahо, k času jej pripočítajú päť sekúnd. Tracy neveriacky pozerala na terč, ale pohľadom ho zhodiť nemohla. Napokon jej nezostalo iné ako zobrať si revolvery, strčiť ich do puzdier a postaviť sa bokom.

Všetky oči sa obrátili na Sarah „The Kid“.

*

Vozíky, ktoré im vyrobil otec na zbrane a náboje, rachotili a otriasali sa, keď ich Tracy a Sarah ťahali po parkovisku zo zeminy a štrku. Obloha nad ich hlavami rýchlo tmavla. Búrka príde skôr, ako predpovedali meteorológovia.

Tracy odomkla kryt korby modrého fordu, sklopila zadné dvere a zvrtla sa k Sarah. „Dofrasa, to čo malo byť?“ Nedostatočne stíšila hlas.

Sarah odhodila klobúk na korbu, blond vlasy jej padli na plecia. „Čo myslíš?“

Tracy zdvihla striebornú pracku na opasok za prvé miesto na majstrovstvách. „Už roky sa nestalo, že by si minula dva terče. Myslíš si, že som hlúpa?“

„Fúkal silný vietor.“

„Nevieš klamať, uvedomuješ si to?“

„A ty zase nevieš vyhrávať.“

„Lebo som nevyhrala – ty si ma nechala vyhrať.“ Tracy čakala, kým okolo prejdú dvaja diváci, začali padať prvé kvapky dažďa. „Máš šťastie, že tu nebol ocko,“ povedala. Dvadsiateho prvého augusta mali ich rodičia dvadsiate piate výročie svadby a James Crosswhite nemal to srdce povedať manželke, nech zabudne na Havaj a oslávi s ním štvrťstoročnicu na zaprášenej strelnici v hlavnom meste štátu. Tracy zmäkla, ale zostala rozhorčená. „Už sme sa o tom rozprávali. Obidve musíme vždy podať najlepší výkon, inak si ľudia budú myslieť, že je to celé dohodnuté.“

Kým Sarah stihla odpoveď, na štrku zavŕzgali pneumatiky. Tracy upriamila pozornosť na Bena, ktorý prechádzal okolo jej fordky na bielom pikape a usmieval sa na ne. Hoci s Tracy chodili už vyše roka, usmial sa zakaždým, keď ju uvidel.

„Ešte sa o tom porozprávame, keď zajtra prídem domov,“ povedala Tracy sestre a zamierila k Benovi, ktorý vystúpil z auta a obliekol si hnedú koženú bundu, ktorú mu Tracy kúpila na Vianoce. Pobozkali sa. „Prepáč, že meškám. Ten, kto zakázal alkohol počas šoférovania, nikdy nešoféroval v tacomskej premávke. Dobre by mi padlo pivo.“ Keď mu Tracy napravila golier bundy, Ben pozrel na pracku na opasok v jej ruke. „Hej, ty si vyhrala.“

„Áno, vyhrala.“ Tracy pozrela na Sarah.

„Ahoj, Sarah,“ povedal Ben trochu zmätene.

„Ahoj, Ben.“

„Si pripravená?“ spýtal sa Tracy.

„Hneď to bude.“

Tracy si dala dole plášť a červenú šatku a hodila ich na korbu. Potom si sadla na kraj a zdvihla nohu, aby jej Sarah stiahla čižmu. Obloha úplne sčernela. „Nepáči sa mi, že budeš šoférovať sama v takomto počasí."

Sarah hodila čižmu na korbu a Tracy zdvihla druhú nohu. Sarah chytila čižmu za pätu. „Mám osemnásť. Viem sa odviezť domov – a neprší tu prvýkrát."

Tracy pozrela na Bena. „Možno by mala ísť s nami."

„Ona nechce. Sarah, však to nechceš?"

„Nie, to rozhodne nechcem," povedala Sarah.

Tracy si natiahla balerínky. „Budú búrky."

„Tracy, no tak. Tváriš sa, ako keby som mala desať rokov."

„Lebo sa správaš, ako keby si mala desať rokov."

„Lebo ty sa ku mne správaš, ako keby som mala desať rokov."

Ben pozrel na hodinky. „Nerád vám prerušujem inteligentnú diskusiu, dámy, ale musíme si švihnúť, Tracy, ak chceme, aby nám neprepadla rezervácia."

Tracy podala tašku s vecami na noc Benovi a ten ju odniesol k autu. Potom pozrela na Sarah. „Choď po diaľnici," povedala. „Určite nechoď po okresnej ceste. Zotmie sa a v daždi bude ešte horšia viditeľnosť."

„Po okresnej je to rýchlejšie."

„Nehádaj sa so mnou. Zostaň na diaľnici, potom odboč na exite a trochu sa vráť."

Sarah načiahla ruku po kľúče.

„Sľúb mi to," povedala Tracy, nechcela jej bez toho odovzdať kľúče.

„Dobre, sľubujem," vyhlásila Sarah.

Tracy vtisla kľúče Sarah do dlane a zakryla ich prstami. „Nabudúce tie terče zhoď, dobre?" Obrátila sa na odchod.

„Klobúk," zavolala za ňou Sarah.

Tracy si zložila čierny stetson a nasadila ho na hlavu Sarah. Sarah jej vyplazila jazyk. Tracy mala sto chutí ďalej sa mračiť, ale na Sarah